

Campagnetekst

Een dak boven je hoofd **is een recht!**

In Vlaanderen en Brussel bevinden zich net als Hassan, Marie, Aiden en Solange op de affiches, nog 21420 mensen in Vlaanderen en 9770 mensen in Brussel zich in een situatie van dak- en thuisloosheid. Achter deze cijfers schuilt een diverse groep van gezinnen met kinderen, jongvolwassenen, ouderen, alleenstaande ouders, mensen met precair verblijfstatuut, ... Zij worden al te vaak bedolven onder een lading vooroordelen, alsof hun lot een gevolg is van persoonlijk falen. Welzijnszorg laat hen niet in de kou.

Dak- en thuisloosheid schendt mensenrechten

Dak- en thuisloosheid is een schending van fundamentele mensenrechten. Iedereen heeft recht op een menswaardig bestaan, op een veilige woning en op bescherming tegen armoede en uitsluiting. Wie op straat moet slapen, in een auto leeft of voortdurend van tijdelijke opvang naar tijdelijke opvang moet, ziet die rechten elke dag geschonden.

Dakloosheid raakt niet alleen aan het recht op huisvesting, maar ook aan het recht op gezondheid, water en sanitaire voorzieningen, gelijke behandeling en bescherming tegen onmenselijke of vernederende omstandigheden. In een welvarende samenleving mag niemand aan zijn lot worden overgelaten.

Dakloosheid is een gevolg van de wooncrisis

De groeiende wooncrisis duwt mensen richting dak- en thuisloosheid. Betaalbare woningen zijn schaars, wachtlijsten voor sociale woningen zijn lang en veel mensen besteden een onhoudbaar deel van hun inkomen aan wonen. In zo'n woonmarkt hoeft er vaak niet veel te gebeuren om in de problemen te geraken. Wie een woning verliest, een zorgtraject verlaat, moet vluchten voor een onveilige thuissituatie of rondkomt met een laag inkomen, botst op een gesloten deur.

Toch wordt dakloosheid nog te vaak benaderd als een probleem dat uitsluitend opgelost moet worden met opvang, begeleiding en hulpverlening. Die ondersteuning is belangrijk en noodzakelijk, maar ze volstaat niet. Mensen hebben niet alleen nood aan begeleiding, ze hebben vooral nood aan een woning.

“Zonder deze hulp was ik op straat doodgegaan. Zij volgden me op, lieten niet los, gingen mee naar artsen en regelden mijn papieren, waardoor ik uiteindelijk een sociale woning kon krijgen en opnieuw ademruimte vond.”
Marie

Dakloosheid is te voorkomen én op te lossen

Dak- en thuisloosheid ontstaat niet zomaar. Ze is het resultaat van politieke keuzes en structurele tekortkomingen: een tekort aan betaalbare woningen, versnipperde hulpverlening, onvoldoende investeringen in geestelijke gezondheidszorg, gebrekkige crisishulp en een sociaal vangnet dat te veel mensen laat vallen.

Dat betekent ook dat oplossingen mogelijk zijn. Door fors te investeren in preventie kunnen we voorkomen dat mensen op straat terechtkomen. En wie vandaag dak- of thuisloos is, verdient niet nog meer obstakels, maar een snelle en duurzame weg naar een thuis.

Laten we stoppen met het bestrijden van mensen die dakloos zijn, en eindelijk dakloosheid zelf aanpakken.

Wat willen we veranderen? Geen dakloosheid meer!

Preventie staat voorop. We moeten alles op alles zetten om dakloosheid te voorkomen. Dat betekent investeren in voldoende betaalbare en sociale woningen, sterke inkomensbescherming, proactieve woonbegeleiding en gemakkelijke toegang tot hulpverlening voor iedereen die dat nodig heeft.

Voor wie toch dakloos raakt, zijn **duurzame woonoplossingen** essentieel. Een eigen woning biedt de stabiliteit en zekerheid die nodig zijn om opnieuw vooruit te kunnen.

Opvang blijft noodzakelijk voor mensen in acute nood. Daarom moet er altijd voldoende en **menswaardige opvang** zijn. Die opvang moet gericht zijn op een snelle doorstroom naar een eigen woning.

Kom samen met ons in actie! Laat mensen die dak- of thuisloos zijn weten dat we hen wél zien. Samen komen we op voor een echte aanpak van dakloosheid.

welzijnszorg
samen tegen armoede

